

Raport arheologic: Moieciu/comuna: Moieciu/județul: Brașov/punct: Peștera Coacăzei (2008)

Marin Cârciumaru (Universitatea "Valahia", Târgoviște)
George Murătoreanu (Universitatea "Valahia", Târgoviște)
Iulia Neaga (Universitatea "Valahia", Târgoviște)
Elena Cristina Nițu (Universitatea "Valahia", Târgoviște)
Radu Ștefănescu (Muzeul Județean de Istorie Brașov)

Coacăzei Cave is one of the many caves (of a total of 362 cavities mentioned (C. Goran, 1982) belonging to the endokarstic relief in the Bran – Dragoslavele depression line. It is situated on the left of the valley of the same name, upstream the confluence with Ulmului Valley. From a cultural point of view, we identified over the time several archaeological levels: Musterian and Aurignacian following the excavations of C.S. Nicolăescu Ploșor, D. Nicolăescu-Ploșor, I. Pop, C. Rișcuția (1961) and Musterian, Aurignacian and Gravetian following the excavations led by Al. Păunescu (2001). The relative depth of the only culture layer identified in 2008 is between 1.95-2.20 m and corresponds to the Musterian culture level identified in 1961. The lithic finds recovered is quite few, but the fauna found is quite considerable, as Ursus Spaeleus prevails. The main result of the campaign of this year was to clarify the geological stratigraphy of this cave and the correct position of the culture layer, which was presented in a contradictory manner over the time.

La position géographique spéciale de la grotte Coacăzei, les études faunistiques multiples, d'un côté, et les données stratigraphiques et la succession culturelle souvent controversées, de l'autre côté, nous ont déterminé de reprendre, en 2008, les recherches dans cette grotte. Par les deux sections ouvertes, nous avons essayé de résoudre une partie de ces aspects.

Categorii: Domestic;

Tipuri: locuire în peșteră;

Epoci/Perioade: Paleolitic; Paleolitic mijlociu; Paleolitic superior; Preistorie; Paleolitic și mezolitic;

Pagina web: <http://cronica.cimec.ro/detalii.asp?k=4168>

Localizare pe hartă: <https://map.cimec.ro/Mapserver/?layer=cronica&cod=4168>

Peștera Coacăzei este una din numeroasele peșteri (din totalul de 362 de cavități menționate (C. Goran, 1982) care aparțin reliefului endocarstic din culoarul depresionar Bran - Dragoslavele. Aceasta este situată pe stânga văii cu același nume, în amonte de confluența cu Valea Ulmului.

Peștera Coacăzei a fost cercetată în mai multe etape: Alfred Prox (1938), a efectuat în 1934 primele săpături, fiind urmat în 1958 de un colectiv condus de C.S. Nicolăescu-Ploșor (C.S. Nicolăescu-Ploșor, D. Nicolăescu-Ploșor, I. Pop, C. Rișcuția, 1961), și Alexandru Păunescu în 1984-1985 (Al. Păunescu, 2001). Având în vedere că în urma acestor săpături nu s-a atins patul peșterii, în anul 2008 un colectiv împreună cu studenții UV Târgoviște, sub coordonarea lui Marin Cârciumaru, au reluat cercetările în această peșteră.

Din punct de vedere cultural, au fost identificate de-a lungul timpului mai multe niveluri arheologice: musterian și aurignacian în urma săpăturilor lui C.S. Nicolăescu-Ploșor, D. Nicolăescu-Ploșor, I. Pop, C. Rișcuția (1961) și musterian, aurignacian și gravetian după săpăturile conduse de Al. Păunescu (2001).

În campania din vara anului 2008 au fost deschise două secțiuni: SVI, cu o suprafață de 6 m², care a fost întreruptă la adâncimea de 1,10 m datorită fragmentelor de calcar de dimensiuni foarte mari și SVII, plasată chiar la intrarea în peșteră, cu o suprafață de 3 m², care a ajuns la adâncimea de 2,90 m, fără să se atingă patul peșterii 1. Trebuie să menționăm că SVII a început cu o suprafață de 6 m², dar, după 0,50 m, s-a constatat că în partea de N, dinspre interiorul peșterii, depozitele erau deranjate datorită secțiunii din 1958, ceea ce a determinat reducerea suprafeței, săpătura noastră fiind continuată numai în carourile din partea de S.

Profilul de E din SVI a oferit următoarea succesiune: 1 - strat lutos-nisipos, aparținând depunerii holocene, de culoare maroniu închis (10 YR 3/3); 2 - strat nisipos, foarte slab lutos, cu pietre de calcar de mărime medie, de culoare maroniu gălbui închis (10 YR 4/4); 3 - strat nisipos micaceu fără pietre, de culoare maroniu gălbui (10 YR 5/4); 4 - strat nisipos cu foarte rare pietre de mici dimensiuni, de culoare maroniu gălbui închis (10 YR 4/4) și cu lentile subțiri de oxizi fero-manganici; 5 - strat nisipos cu blocuri colțuroase mari de calcar, de culoare maroniu gălbui (10 YR 5/4); 6 - strat nisipos-lutos cu blocuri colțuroase de dimensiuni mai mari decât în stratul de deasupra, de culoare maroniu intens (7,5 YR 5/5) - maroniu închis (7,5 YR 4/3); 7 - strat nisipos cu structură grăunțoasă, cu blocuri mari de calcar, de culoare maroniu gălbui (10 YR 5/8).

SVI s-a dovedit a fi complet sterilă din punct de vedere arheologic.

Mult mai interesantă este succesiunea stratigrafică din SVII, secțiune plasată transversal în zona intrării în peșteră, care a oferit de altfel și singurul strat de cultură definit stratigrafic și cultural.

Succesiunea stratigrafică din SVII este următoarea: 1 - sol actual lutos-nisipos de culoare maroniu (10YR 4/3-5/3); 2 - strat de acumulare de pietriș de dimensiuni mici și mijlocii cu sediment destul de restrâns printre ele, de culoare maroniu-gălbui închis (10 YR 4/4) – maroniu-gălbui (10YR 5/4); 3 - strat lutos-nisipos, cu mici fragmente de calcar, mai numeroase la baza stratului, de culoare maroniu închis (10YR 3/3); 4 - matrice nisipoasă amestecată cu fragmente mici de calcar care îmbracă blocuri medii și mai rar mari, de culoare maroniu-gălbui (10YR 5/6); 5 - strat nisipos, cu foarte rare pietre de dimensiuni mici din calcar, de culoare maroniu-olive deschis (2,5 YR 5/6) – gălbui-olive (2,5 YR 6/

6); 6 - nisipos, foarte slab lutos, cu multe fragmente colțuroase de calcar mici și mijlocii, de culoare maroniu-gălbui (10YR 5/6); 7 - strat lutos cu foarte multe fragmente mărunte de calcar în matricea sedimentului care îmbracă pietre colțuroase de calcar de mărime mică și mijlocie, de culoare maroniu închis (10 YR 3/3) – maroniu-gălbui închis (10 YR 4/4), strat cultural din punct de vedere arheologic; 8 - strat lutos, foarte slab nisipos, cu nenumărate fragmente medii și mici de calcar și rare blocuri mari, de culoare maroniu închis (7,5 YR); 9 - lentilă nisipoasă cu nenumărate grăuncioare de calcar, cu aspect limonitic de culoare gălbui-maroniu (10 YR 5/8) – maroniu-gălbui (10YR 6/8).

Adâncimea relativă unde se plasează singurul strat de cultură identificat este cuprinsă între 1,95-2,20 m și corespunde cu nivelul de cultură musterian identificat de C. S. Nicolăescu-Plopșor, D. Nicolăescu-Plopșor, I. Pop, C. Rișcuția (1961). Utilajul litic recuperat este destul de sărac, însă fauna găsită este destul de numeroasă și dominată de *Ursus Spaeleus*.

Rezultatul principal al campaniei din acest an a fost clarificarea stratigrafiei geologice din această peșteră și amplasarea corectă a stratului de cultură, care a fost prezentată contradictoriu de-a lungul timpului.

Bibliografie:

Goran C., Catalogul sistematic al peșterilor din România 1981, București, 1982, 496 p.

Nicolăescu-Plopșor C. S., Nicolăescu-Plopșor D., Pop I., Rișcuția C., Cercetări paleolitice în peșterile din Țara Bârsei, Materiale și cercetări arheologice 7, 1961, p. 15-20.

Păunescu Al., Paleoliticul și mezoliticul din spațiul transilvan, Studiu monografic, Editura AGIR, București, 2001. Prox A., Die Höhle in der Valea Coacăzei bei Törzburg, Mitteilungen des Burzenländer Sächsischen Museum, Brașov 3, 1-2, 1938, p. 73-76.